

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra samtlige partier med undtagelse af det kommunistiske, på hvis vegne *Petra Petersen* m. fl. til 2. behandling stillede ændringsforslag om, at revisionsfristen kun skulle udskydes til folketingsåret 1957-58.

Efter at dette ændringsforslag var forkastet med alle øvrige stemmer mod kommunisternes (1 grønlandsk medlem afholdt sig fra at stemme), blev lovforslaget ved 3. behandling — uden forudgående udvalgsbehandling — vedtaget uændret med 98 stemmer mod 8 (DK).

38. Lov om udskydelse af revisionen af lov om bekæmpelse af kønssygdomme. (Indenrigsminister *Carl Petersen*). [A. sp. 139. — C. sp. 9].

Fremsat skriftligt i folketinget $24/10$ (F. sp. 408). 1. beh. $30/10$ (F. sp. 615). Partiernes ordførere: Lysholt Hansen, Ladefoged, Gottschalck-Hansen, Steen, Petra Petersen og Viggo Starcke. 2. beh. $6/11$ (F. sp. 709). 3. beh. $8/11$ (F. sp. 834). *Loven stadfæstet 14. november 1956.* (Lovt. nr. 295).

Ved loven ændres den i § 22, stk. 4, i lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme, jfr. lov nr. 151 af 31. marts 1949, lov nr. 233 af 7. juni 1952 og lov nr. 181 af 11. juni 1954, indeholdte bestemmelse om, at loven vil være at forelægge til *revision* i rigsdagssamlingen 1956-57, således at loven senest skal forelægges til revision i *folketingsåret 1959-60*.

Som begrundelse herfor anførte *indenrigsministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget:

„Denne lov, som blev vedtaget under indtryk af den voldsomme stigning i antallet af smittede med kønssygdomme under og umiddelbart efter besættelsen, skulle efter sin § 22, stk. 4, forelægges til revision i rigsdagssamlingen 1951-52. På dette tidspunkt var antallet af smittede med kønssygdomme ganske vist igen faldet, således at det endog var lavere end før krigen; men under hensyn til, at loven i de mellemliggende 5 år havde fungeret godt og gnidningsfrit, og til at det fra lægelig side blev understreget, at det endnu ikke var forsvarligt at slække på agtpågivenheden over for kønssygdommene, blev revisionen udskudt i 5 år.

Når det nu på ny skal overvejes, om loven skal revideres, må man konstatere, at sundhedstilstanden på kønssygdommenes område er stort set den samme som i 1952. Antallet af anmeldte tilfælde af gonorré er ganske vist steget med næsten 15 pct. i årene fra 1951 til 1955, men til gengæld viser tallene for andre kønssygdomme en nedadgående tendens.